

Onze assassinats amb traïdoria

fiscal

El fiscal diu que Joan Vila es va aprofitar del mal estat dels ancians de La Caritat d'Olot i de la seva confiança

Reconeix que si no hagués confessat alguns dels crims, hauria estat difícil aconseguir proves incriminatòries

Joan Vila, custodiat pels mossos a la sortida de la Caritat d'Olot Foto: JOAN CASTRO /CAF.

El fiscal i les acusacions particulars han imputat formalment a Joan Vila onze delictes d'assassinat. Es tracta dels 11 ancians que l'auxiliar d'infermeria va confessar que havia mort al geriàtric de La Caritat d'Olot entre l'octubre del 2009 i l'octubre del 2010.

Precisament aquesta confessió que va fer Vila en fase d'instrucció del cas ha propiciat que el fiscal Enrique Barata inclogués ahir en el text d'imputació l'atenuant de confessió i col·laboració amb la justícia. De fet, segons Barata, si no hagués confessat alguns dels crims, hauria estat molt difícil aconseguir proves incriminatòries perquè havia passat molt temps i alguns cossos ja estaven en un estat avançat de descomposició.

Tres últims crims Per contra, tant el fiscal com les acusacions particulars sí que apliquen l'agreujant d'acarnissament en els tres últims crims, ja que Vila va fer patir de manera cruel les víctimes perquè les va matar amb una barreja de barbitúrics i productes corrosius. Es tracta de Paquita Gironès Quintana, morta el 17 d'octubre del 2010; Montserrat Guillament Bartrolich, morta un dia abans, i Sabina Masllorenç Sala, que va morir el 12 d'octubre del mateix any. En aquests tres casos, les autòpsies van ser clares i contundents: van morir per ingesta de productes tòxics.

Segons l'escrit de les parts acusatòries, aquesta ingesta de líquids tòxics va provocar el "patiment" dels ancians, que van morir "amb greus dolors i patiments per la ingesta, amb tos i vòmit sanguinolent, amb convulsions i patint una crisi respiratòria greu".

En canvi, les altres vuit víctimes les va matar amb fàrmacs o insulina. És per això que les acusacions, tant la pública com la particular, no han pogut demostrar que Joan Vila actués amb acarnissament matant als ancians amb productes corrosius, però sí amb traïdoria. De fet, l'informe de l'Institut Nacional de Toxicologia, que va fer l'estudi de mostres biològiques dels cossos de Lluís Salleras (mort el 21 d'agost del 2010), Montserrat Canalias Muntada (morta el 25 de setembre del 2010, a 96 anys), Joan Canal Julià (19 de setembre del 2010, a 94 anys), Isidra Garcia Acejas (28 de juny del 2010, a 85 anys), Teresa Puig Boixadera (14 de febrer del 2010, a 89 anys), Carme Vilanova Viñolas (11 de juliol del 2010, a 80 anys), Rosa Baburés (morta l'agost del 2009) i Francisca Matilde Fiol (18 d'octubre de 2009, a 88 anys), revela que en la gran majoria dels casos no es van detectar canvis histopatològics que evidenciïn indicis de criminalitat, o que les mostres estaven massa deteriorades per poder arribar a cap conclusió. L'única prova que les parts acusatòries tenen és la confessió del mateix Joan Vila, que va assegurar davant del jutge d'Olot que en tots els vuit casos excepte un va utilitzar un còctel de sedants dissolts en aigua per matar-los. Aprofitant-se d'ells Tot i així, i en tots els casos, segons el relat del fiscal i les acusacions, es tracta d'11 assassinats que es van perpetrar amb traïdoria, aprofitant-se del mal estat físic de les víctimes i també de la confiança que li tenien perquè era l'auxiliar d'infermeria.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 27-01-2012 Pàgina 40

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/499986-onze-assassinats-amb-traidoria.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=portada&utm_source=rss&utm_medium=portada&utm_campaign=rss